

Sygn. akt I C 671/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia SR Wioletta Sychniak

Protokolant: staż. Aleksandra Sikora

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2021 roku w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa M. L.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda M. L. kwotę 20 783,24 zł (dwadzieścia tysięcy siedemset osiemdziesiąt trzy złote i dwadzieścia cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 18 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty;
2. umarza postępowanie w pozostałej części;
3. zasądza od powoda M. L. na rzecz pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 216,14 zł (dwieście szesnaście złotych i czternaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi:
 - a. od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 892,20 zł (osiemset dziewięćdziesiąt dwa złote i dwadzieścia groszy),
 - b. od powoda M. L. – z roszczenia zasądzonego na jego rzecz - kwotę 2081,80 zł (dwa tysiące osiemdziesiąt jeden złotych i osiemdziesiąt groszy)

na pokrycie kosztów postępowania tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 671/16

UZASADNIENIE

M. L. wystąpił w dniu 18 listopada 2016 roku z pozwem przeciwko (...) SA w W. o zapłatę 68 557,96 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 18 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów postępowania.

Powód dochodził odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia mienia, zawartej z Pozwanym. Przedmiotem ubezpieczenia był jego dom mieszkalny z sumą ubezpieczenia 700 000 złotych. Do uszkodzenia dachu budynku doszło w 2015 roku, a spowodowała je kuna, która dostała się pod poszycie dachowe. Pomimo zgłoszenia szkody, Powód nie otrzymał od ubezpieczyciela żadnej kwoty z tytułu powstałej szkody. /**pozew k. 2-9, pismo przygotowawcze k. 112-115/**

W odpowiedzi na pozew (...) SA w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od Powoda kosztów procesu.

Pozwany zakwestionował legitymację czynną Powoda z uwagi na cesję wierzytelności z tytułu umowy ubezpieczenia mienia na rzecz (...) SA w W..

W dalszej kolejności powołał się na wyłączenie swojej odpowiedzialności za wskazaną przez Powoda szkodę z powołaniem się na § 16 ust. 2 pkt. 13 OWU. Argumentował, że zwrot „czynniki biologiczne” obejmuje swoją treścią mikroorganizmy i makroorganizmy. Do tych ostatnich należą drapieżniki, w tym łasicowate, w tym kuna. Zakwestionował również wysokość dochodzonego odszkodowania.

/odpowiedź na pozew k. 97-100/

W piśmie złożonym 26 lutego 2021 r. Powód sprecyzował powództwo i wniósł o zasądzenie od Pozwanego kwoty 20 783,24 złotych z ustawowymi odsetkami od 18 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie, tj. co do kwoty 47 774,72 złotych wraz z odsetkami od tej kwoty, cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia. Wniósł również o nieobciążanie go kosztami procesu w zakresie cofniętego powództwa.

/pismo przygotowawcze k. 431-433/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 29 maja 2015 r. powód zawarł z pozwanym zakładem ubezpieczeń umowę ubezpieczenia mienia od wszystkich ryzyk (...), której zawarcie zostało potwierdzone polisą serii (...) numer (...). Przedmiotem ubezpieczenia był dom mieszkalny położony przy ulicy (...) w Ł.. Płatna jednorazowo składka ubezpieczeniowa wynosiła 686 zł zaś umówiony limit odpowiedzialności ubezpieczyciela (suma ubezpieczenia) został ustalony na kwotę 700.000 zł. Okres świadczonej przez pozwanego ochrony rozpoczynał się w dniu zawarcia umowy o godzinie 13:30 i kończył w dniu 28 maja 2016 roku o godzinie 23:59.

/okoliczność bezsporna; polisa ubezpieczeniowa k. 25-26/

Wierzytelność z powyższej umowy ubezpieczenia, w ramach zabezpieczenia umowy o kredyt hipoteczny dla osób fizycznych (...)z dnia 14.04.2008 r., została przelana na (...) SA w W.. ***/okoliczność bezsporna/***

(...) SA w W. i M. L. zawarli umowę przelewu wierzytelności mocą której C. (Bank) przelał na rzecz Cesjonariusza (Powoda) wszelkie prawa wynikające z polisy ubezpieczeniowej seria(...) nr (...) do dochodzenia odszkodowania z tytułu wystąpienia zdarzeń objętych ubezpieczeniem, tj. wystąpienia szkody majątkowej nr (...) z dnia 29.12.2015 r. i wystąpienia szkody majątkowej nr (...) z dnia 1.01.2016 r. od dłużnika wierzytelności.

/umowa przelewu wierzytelności k. 117-118,

pełnomocnictwa k. 119-122, odpis KRS Banku k. 123-141/

Umowa ubezpieczenia została zawarta w oparciu o przygotowany przez pozwanego wzorzec umowy w postaci „Ogólnych warunków ubezpieczenia (...)”, które zostały zatwierdzone uchwałą zarządu pozwanej spółki i miały zastosowanie do umów ubezpieczenia zawieranych przez pozwanego od 25 maja 2015 r.

Ubezpieczenie mienia zostało uregulowane w § 14-20 powołanego dokumentu. W myśl § 20 ogólnych warunków ubezpieczenia mieszczące się w granicach ustalonego limitu odpowiedzialności odszkodowanie w kwocie odpowiadającej rozmiarowi szkody obejmowało utratę, zniszczenie, uszkodzenie lub ubytek mienia powstały w następstwie wypadków objętych ochroną ubezpieczeniową (ust. 1). Wysokość szkody dla domów mieszkalnych miała być ustalana według wartości rzeczywistej lub odtworzeniowej odpowiednio do wartości, według której ustalono sumę ubezpieczenia (ust. 2).

Powołany dokument wskazywał w sposób generalny – właściwy dla wszystkich rodzajów ubezpieczeń (§ 4) oraz w sposób szczegółowy – właściwy dla ubezpieczenia mienia (§ 16) szereg przypadków, w których zakład ubezpieczeń nie ponosił odpowiedzialności. W myśl § 16 ust. 2 punkt 13 spod świadczonej przez pozwanego ochrony ubezpieczeniowej wyłączono szkody „związane ze stopniowo postępującym pogarszaniem właściwości, odbarwianiem, odkształcaniem lub deformacją ubezpieczonego mienia, a także spowodowanych powolnym działaniem czynników termicznych lub biologicznych (m.in. pleśni, porostów, grzybów, mokrego lub suchego rozkładu, insektów, mikroorganizmów, gryzoni), chyba że w wyniku ich działania powstał pożar lub wybuch”.

/polisa ubezpieczeniowa k. 25-26;

Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...)k. 37-60/

W grudniu 2015 r., na ścianie znajdującej się na poddaszu domu będącego przedmiotem ubezpieczenia powstała mokra plama. Poszukując jej źródła powód dostrzegł naruszenie poszycia dachu domu na wysokości kalenicy, przez które do budynku dostawała się woda.

W dniu 11 lutego, na zlecenie powoda, P. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), po zdjęciu części pokrycia dachu w pobliżu miejsca uszkodzenia, przeprowadził inspekcję, w wyniku której ustalił, że pod poszyciem znajdują się ślady bytowania kun. Aktywność tych zwierząt była bezpośrednią przyczyną uszkodzenia termoizolacji dachu.

/opis inspekcji k. 27; dokumentacja zdjęciowa k. 204-212,

zeznania świadka P. G. k. 151v i 152 [znacznik czasowy 00:03:23-00:12:58],

zeznania Powoda k. 256-257, 259 [znacznik czasowy 00:05:54-00:35:47],

opinia biegłego S. S. k. 165-184/

Po odłowieniu zwierząt powód zlecił P. N. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...) zabezpieczenie dachu oraz sporządzenie kosztorysu naprawy powstałych zniszczeń. Wykonanie zabezpieczenia polegało na punktowym zdejmowaniu dachówki ceramicznej i uzupełnianiu znajdującej się pod spodem membrany paroprzepuszczalnej. Sporządzony kosztorys określał ogólny koszt naprawy zniszczeń wywołanych aktywnością zwierząt na kwotę 68 557,96 zł.

/ kosztorys k. 82-88,

zeznania Powoda k. 256-257, 259 [znacznik czasowy 00:05:54-00:35:47]/

Powód zgłosił wystąpienie szkody pozwanemu Zakładowi (...). Pozwany przyjmując zgłoszenie zarejestrował je jako dwie odrębne szkody nadając im różne numery. Pod numerem (...) Pozwany zarejestrował szkodę polegającą na zalaniu pomieszczenia, zaś pod numerem (...) zarejestrowana została szkoda polegająca na zniszczeniu pokrycia dachowego.

Po przeprowadzeniu oględzin przez rzeczoznawcę będącego pracownikiem pozwanego, decyzją z dnia 24 lutego 2016 r. wydaną w sprawie szkody zarejestrowanej pod numerem (...) pozwany przyznał, a następnie wypłacił na rzecz powoda odszkodowanie w wysokości 773,90 zł, które miało stanowić równowartość kosztów usunięcia plam i malowania zalanej ściany.

W odniesieniu do szkody zarejestrowanej pod numerem (...), decyzją z dnia 1 kwietnia 2016 r. pozwany odmówił wypłaty odszkodowania powołując się na wyłączenie odpowiedzialności określone w §16 ust. 2 pkt 13 ogólnych warunków ubezpieczenia. Uzasadniając odmowę kompensacji wskazał, że uszkodzenie przedmiotu ubezpieczenia powstało w wyniku działania czynnika biologicznego w postaci zwierzęcia – kuny, które jest zdarzeniem wyłączonym

spod ochrony ubezpieczeniowej. Pomimo wniesienia przez powoda pisemnego odwołania od tej decyzji stanowisko pozwanego nie uległo zmianie.

/pisma Pozwanego k. 28, 33, 34, 35-36, kosztorys k. 29-32,

przedsądowe wezwanie do zapłaty z dowodem nadania k. 89-90,

potwierdzenie przelewu k. 142,

zeznania Powoda k. 256-257, 259 [znacznik czasowy 00:05:54-00:35:47]/

Dach budynku ma konstrukcję wielospadową, jest pokryty dachówką ceramiczną pod którą znajduje się folia paroprzepuszczalna, ocieplenie wykonane z dwóch warstw wełny mineralnej o grubości 10 cm i 20 cm oraz folia paroizolacyjna. Od wewnętrznej strony domu konstrukcja dachu wraz z izolacją została zakryta płytami kartonowo gipsowymi zamontowanymi do krokwi drewnianych stanowiących konstrukcję dachu.

W wyniku aktywności zwierząt w przestrzeni pokrycia dachu uległa zniszczeniu część izolacji termicznej wykonanej z wełny mineralnej, czego bezpośrednim skutkiem jest obniżenie wartości izolacji cieplnej poddasza przedmiotowego budynku. Na południowo-wschodniej połaci dachu powstały punktowe ubytki termoizolacji o łącznej powierzchni 3m². Na części południowo-zachodniej łączna powierzchnia uszkodzonej izolacji termicznej wynosi również 3 m². Ubytek powstały na części północno-zachodniej wynosi łącznie 1,6 m², zaś od strony północno-wschodniej 1,1 m². W podobnym stosunku zniszczeń izolacji do powierzchni dachu domu, uległa zniszczeniu również termoizolacja dachu garażu przylegającego do domu od strony północno-wschodniej.

Poza uszkodzonym ociepleniem, w tych samych punktach zniszczeniu uległa również folia paroizolacyjna ułożona pomiędzy płytami kartonowo gipsowymi, a ociepleniem z wełny mineralnej oraz folia paroprzepuszczalna, ułożona pod pokryciem z dachówki ceramicznej, bezpośrednio na drewnianej konstrukcji dachu.

Naprawa powstałych uszkodzeń wymaga wymiany termoizolacji wraz z folią paroprzepuszczalną i paroizolacyjną na całej powierzchni połaci dachu od strony południowo-wschodniej. Od strony południowo-zachodniej konieczna jest wymiana termoizolacji na całej długości ściany zewnętrznej do wysokości okna dachowego. Z uwagi na rozrzut ubytków w izolacji, konieczna jest wymiana wełny mineralnej na całej powierzchni połaci od strony północno-wschodniej (aż do załamania klatki schodowej) oraz północno-zachodniej.

W celu usunięcia powstałych uszkodzeń i wymiany izolacji konieczne jest uprzednie przeprowadzenie szeregu prac demontażowych, w których zakres wchodzi rozmontowanie płyt gipsowo-kartonowych, usunięcie folii paroizolacyjnej, usunięcie dwóch warstw izolacji z wełny mineralnej oraz usunięcie folii paroprzepuszczalnej. Po wymianie uszkodzonego ocieplenia oraz folii, należy ponownie zamontować płyty gipsowo-kartonowe oraz wykonać malowanie pomieszczeń znajdujących się na poddaszu budynku.

Ogólny koszt przywrócenia dachu budynku do stanu sprzed szkody wyniesie łącznie 20.783,24 zł wraz z podatkiem od towarów i usług według 8% stawki. Udział kosztów naprawy dachu domu w koszcie ogólnym wynosi 17.396,32 zł brutto, zaś udział kosztu naprawy dachu garażu w koszcie ogólnym to 3.413,92 zł brutto.

/opinie biegłego S. S.: podstawowa k. 165-184, uzupełniająca ustna k. 294-296 i 298 [znacznik czasowy 00:02:02-00:30:18],

uzupełniające pisemne: k. 252-252, numer 2 k. 263-265, numer 2 k. 335-362; numer 3 k.409-412,

sprawozdanie z badania termowizyjnego k. 278-403/

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 805 § 1 kodeksu cywilnego, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela (art. 824 § 1 k.c.).

W realiach niniejszej sprawy strony zawarły umowę ubezpieczenia mienia. Jest to ubezpieczenie dobrowolne, dlatego zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela wynika przede wszystkim z umowy.

W pierwszej kolejności należy się jednak odnieść do zarzutu braku legitymacji czynnej Powoda, podniesionego w odpowiedzi na pozew.

Bezspornie wierzytelność z umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą serii (...) numer (...) została przelana przez Powoda na rzecz (...) SA w W. na zabezpieczenie m umowy kredytowej. Jednak Powód przedstawił umowę przelewu wierzytelności (k. 117-118) na podstawie, której wszelkie prawa wynikające z polisy ubezpieczeniowej seria(...)nr (...) do dochodzenia odszkodowania z tytułu wystąpienia zdarzeń objętych ubezpieczeniem, tj. wystąpienia szkody majątkowej nr (...) z dnia 29.12.2015 r. i wystąpienia szkody majątkowej nr (...) z dnia 1.01.2016 r. zostały z powrotem przeniesione na niego. Tym samym wykazał swoją legitymację czynną do dochodzenia roszczenia objętego pozewem w niniejszej sprawie.

W dalszej kolejności należy wskazać, że Powód częściowo cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w części, tj. co do kwoty 47 774,72 złotych wraz z odsetkami od tej kwoty.

Cofnięcie pozwu jest skuteczne, wprowadzie nastąpiło po rozpoczęciu rozprawy, ale jest połączone ze zrzeczeniem się roszczenia i tym samym nie wymagało zgody Pozwanego (art. 203 § 1 k.p.c.). Cofnięcie to nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa, ponieważ stanowi reakcję na wynik postępowania dowodowego. Nie zachodzą więc przesłanki niedopuszczalności cofnięcia pozwu, o których mowa w art. 203 § 4 k.p.c. Mając to na uwadze, Sąd w pkt. 2 wyroku na podstawie art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie.

Przechodząc do merytorycznej oceny powództwa, podkreślić należy, że integralną częścią umowy ubezpieczenia, zawartej pomiędzy stronami są Ogólne Warunki Ubezpieczenia(...) (k. 37-60). Osią sporu w niniejszej sprawie była interpretacja zapisu § 16 ust. 2 punkt 13 OWU, zgodnie z którym „InterRisk nie obejmuje ochroną ubezpieczeniową szkód związanych ze stopniowo postępującym pogarszaniem właściwości, odbarwianiem, odkształcaniem lub deformacją ubezpieczonego mienia, a także spowodowanych powolnym działaniem czynników termicznych lub biologicznych (m.in. pleśni, porostów, grzybów, mokrego lub suchego rozkładu, insektów, mikroorganizmów, gryzoni), chyba że w wyniku ich działania powstał pożar lub wybuch”. W przytoczonym zapisie OWU Pozwany upatrywał bowiem zwolnienia się z odpowiedzialności za szkodę powstałą u Powoda w ubezpieczonym mieniu. Inaczej postrzegał ten zapis Powód, który wskazywał na jego nieprecyzyjny charakter oraz jego dowolną interpretację przez Pozwanego.

Analizując stanowiska i przedstawioną przez strony argumentację, dotyczącą interpretacji spornego zapisu, Sąd dostrzegł, że w § 2 OWU zamieszczono definicje pojęć użytych w tym dokumencie (a tym samym w umowach ubezpieczenia, których integralną częścią są omawiane ogólne warunki umów). Wśród zdefiniowanych pojęć nie ma pojęć „czynniki biologiczne”, „mikroorganizmy”, „makroorganizmy”, ani „gryzonie”. Zatem należy uznać, że ubezpieczyciel formułując OWU, o ile używał powyższych pojęć, to w ich znaczeniu ogólnym. Nie nadał żadnemu z tych pojęć szczególnego znaczenia, na potrzeby zawieranych umów ubezpieczenia. Z tego względu należy uznać, że gryzonie to zwierzęta z rzędu ssaków, charakteryzujące się pojedynczą parą ciągle wzrastających siekaczy zarówno w szczęce, jak i w żuchwie. Kuna niewątpliwie nie jest gryzoniem. Powód w niniejszej sprawie poświęcił sporo miejsca na scharakteryzowanie tego zwierzęcia, odwołując się do wiedzy biologicznej powszechnie dostępnej. Nie ma potrzeby jej szczegółowego przytaczania w tym miejscu zwłaszcza, że Pozwany ostatecznie nie próbował udowodnić, że kuna jest gryzoniem.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, zaoferowany przez Powoda, pozwala na ustalenie, że do uszkodzenia poszycia dachu jego domu doszło na skutek działania kuny. Podjęte przez Powoda działania, mające na celu ustalenie przyczyny uszkodzenia dachu, wykazały, że to zwierzę rzeczywiście zagnieździło się w przestrzeni dachu pomiędzy dachówką a przestrzenią nieużytkową. Co więcej, zwierzęta zostały odłowione w ogrodzie wokół posesji Powoda. Odnosząc powyższe ustalenia faktyczne do zapisu § 16 ust. 2 punkt 13 OWU, wykluczyć należy, aby szkoda Powoda powstała na skutek działania gryzoni. Wykluczyć też należy uszkodzenie dachu z powodu pleśni, porostów, grzybów, mokrego lub suchego rozkładu i mikroorganizmów, bo zebrany materiał dowodowy nie wskazuje na takie przyczyny uszkodzenia dachu. Pozostaje zatem rozważenie, co oznacza pojęcie „czynników biologicznych” użyte w powyższym zapisie, a w szczególności czy za czynniki biologiczne w rozumieniu OWU należy uznać wszystkie duże zwierzęta (makroorganizmy „widoczne gołym okiem, do których bez wątpienia należą drapieżniki”).

Niewątpliwie w omawianym zapisie ubezpieczyciel nie wymienił wszystkich możliwych czynników wyłączających jego odpowiedzialność za szkodę spowodowaną powolnym działaniem czynników termicznych lub biologicznych. To zaś oznacza, że wskazany zapis nie jest precyzyjny:

- po pierwsze nie wskazuje zamkniętego katalogu przyczyn powodujących szkody nie objęte ubezpieczeniem,
- po drugie nie definiuje pojęć, które mogą być rozumiane różnie i obejmować nieograniczony, bardzo szeroki zbiór przyczyn określonych mianem czynników biologicznych.

Przy interpretacji zapisów umownych należy pamiętać o przepisie art. 12 ustawy z dnia 22.05.2003r. o działalności ubezpieczeniowej (tj. Dz.U. z 2013r. poz. 950). Ustawa ta obowiązywała do 1.01.2016 r., a zatem w okresie, kiedy doszło do zawarcia umowy pomiędzy stronami. Wskazany przepis nakazywał formułować warunki ubezpieczeniowe i umowy ubezpieczenia jednoznacznie i w sposób zrozumiały (ust. 3 art. 12), a postanowienia sformułowane niejednoznacznie interpretować na korzyść ubezpieczonego (art. 12 ust. 4 ustawy). Podkreślenia wymaga, że w obecnie obowiązującej ustawie z 11.09.2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U. z 2020 r., poz. 895 t.j.), art. 15 tej ustawy zawiera analogiczne zapisy.

Skoro Pozwany w OWU nie zapisał jasno i wyraźnie, jakie czynniki biologiczne powodują szkody wyłączone spod ochrony ubezpieczeniowej, to obecnie nie może powoływać się na interpretację rozszerzającą zapisów o wyłączeniu jego odpowiedzialności. Niedopuszczalne i sprzeczne z przepisem art. 12 ustawy o działalności ubezpieczeniowej jest interpretacja § 16 ust. 2 punkt 13 OWU w takim kierunku, że obejmuje on wszystkie możliwe czynniki biologiczne, w tym makroorganizmy, choć w zapisie wyraźnie mowa tylko o mikroorganizmach i gryzoniach. Dopuszczając taką interpretację można by dojść do wniosku, że wyłączona została odpowiedzialność Pozwanego za szkody spowodowane przez wszystkie zwierzęta. Skoro taka była intencja ubezpieczyciela, to w OWU powinien być w tej kwestii wyraźny zapis, a takiego nie ma.

Zgodnie z art. 65 § 2 k.p.c., w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Kierując się tym nakazem, interpretacji zapisów OWU należy dokonywać z uwzględnieniem celu, jakiemu mają służyć. Omawiany zapis § 16 ust. 2 punkt 13 OWU mówi o „stopniowo postępującym pogarszaniem właściwości” oraz o szkodach „spowodowanych powolnym działaniem czynników termicznych lub biologicznych”. Nie skupiając się na znaczeniu poszczególnych pojęć osobno, lecz ich użyciu w tym konkretnym zapisie łącznie, zastanowić się trzeba nad zasadnością samego wyłączenia. OWU są formułowane na potrzeby umów ubezpieczenia różnego mienia. Powód ubezpieczył nowy budynek, powstały kilka lat przed szkodą z 2015 roku. Jednak umowy ubezpieczenia dotyczyć mogą również budynków znacznie starszych, o różnym stopniu zużycia i różnie konserwowanych. Za rzecz powszechnie wiadomą należy przyjąć, że z czasem następuje zwykle zużycie budynków oraz mogą one podlegać działaniu różnych, czasami bardzo niekorzystnych czynników, pogarszających ich stan techniczny i substancję. Właściciele w różny sposób dbają o swoje mienie, a ich staranność wyznacza nie tylko podejście do posiadanego mienia, ale i możliwości finansowe. Przyjmując, że pozwany Zakład (...) działa racjonalnie, uzasadnione wydaje się, że nie będzie chciał odpowiadać za szkody spowodowane czynnikami działającym powoli, w długim okresie czasu, powodującymi pogorszenie substancji budynku, a którym należycie dbający o swoje mienie

właściciel może i powinien przeciwdziałać poprzez wykonywanie okresowych konserwacji i remontów. Budynki wystawione na długie działanie grzybów, pleśni, wilgoci, gryzoni, mogą stopniowo popadać w ruinę. Przy budynkach eksploatowanych wiele lat są to częste, niekorzystnie działające czynniki, mające wpływ na ich stan. Jeżeli właściciele budynków nie wykonują niezbędnych prac konserwacyjnych i remontowych, to powstanie szkód powodowanych tymi czynnikami jest pewne. Innymi słowy: w omawianym zapisie znalazło się wyłączenie odpowiedzialności za szkody powstałe w związku z zaniedbaniami ubezpieczającego/ubezpieczonego. Takie wyłączenie jest akceptowalne i racjonalne. Nie ma jednak zastosowania w niniejszej sprawie, bo Powodowi nie sposób postawić żadnego zarzutu, że nie dbał właściwie o ubezpieczony dom. Działanie dzikiego zwierzęcia było całkowicie poza kontrolą Powoda, a powstała szkoda powinna być pokryta przez Pozwanego z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia.

Biorąc pod uwagę wyniki powyżej analizy zapisów umownych, powództwo co do zasady należało uwzględnić.

Sporna pomiędzy stornami była wysokość dochodzonego roszczenia. Z tego względu przeprowadzone postępowanie dowodowe w dużej mierze skupiało się na ustaleniu wysokości szkody Powoda, rozumianej jako niezbędne koszty remontu uszkodzonego dachu. Opierając się na opiniach biegłego z zakresu budownictwa lądowego S. S., Sąd ustalił je łącznie na kwotę 20 783,24 złotych. Podkreślenia wymaga, że w toku postępowania to Powód zgłaszał uwagi do opinii i kolejne wnioski o jej uzupełnienie. Ostatecznie, po kolejnym uzupełnieniu w październiku 2020 roku, nie kwestionował wniosków biegłego. Natomiast Pozwany do wniosków biegłego nie odniósł się wcale. Sąd uznał więc, że opinia nie jest kwestionowana przez ubezpieczyciela. W konsekwencji uwzględnił powództwo do kwoty 20 783,24 złotych.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 359 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. oraz w zw. z art. 817 § 1 k.c. Stosownie do treści art. 817 § 1 k.c., Pozwany był zobowiązany spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty otrzymania zgłoszenia. Pozwany potwierdził przyjęcie zgłoszenia szkody w piśmie z 7.03.2016 r. (k. 33), dlatego roszczenie o zasądzenie odsetek od 18 czerwca 2016 roku podlegało uwzględnieniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. rozliczając je stosunkowo. Powód żądał zasądzenia na swoją rzecz kwoty 68 557,96 złotych, a jego żądanie zostało uwzględnione w 30 %. Koszty poniesione przez Powoda to 3428 zł tytułem opłaty od pozwu, 5400 złotych kosztów zastępstwa procesowego, 34 zł tytułem opłat skarbowych od pełnomocnictw oraz 1000 zł, 407,32 zł i 410,20 zł tytułem wykorzystanych zaliczek na wynagrodzenie biegłego (w sumie 11 879,52 zł). Pozwany natomiast wydatkował w toku procesu kwotę 5400 zł kosztów zastępstwa procesowego. Ogółem poniesione przez strony koszty to 17 279,52 złotych. Mając na uwadze proporcję, w jakiej Powód przegrał sprawę, powinien ponieść koszty w wysokości 12 095,66 złotych. Pozwany powinien ponieść koszty w wysokości 5183,86 zł, stąd różnicę ponad tę kwotę (216,14 zł) Sąd zasądził na jego rzecz od Powoda.

Podkreślenia wymaga, że Sąd nie znalazł żadnych argumentów, by nie obciążać Powoda obowiązkiem zwrotu kosztów przeciwnikowi. Powód formułując pozew korzystał z pomocy adwokata. Dlatego mógł i powinien był dostosować wysokość dochodzonego roszczenia do realiów wynikających z okoliczności faktycznych, będących jego podstawą. Powinien także liczyć się z możliwością przegrania sprawy. Sam charakter dochodzonego roszczenia nie może być wystarczającym uzasadnieniem do odstąpienia od obciążenia Powoda obowiązkiem zwrotu kosztów przeciwnikowi.

W toku procesu Skarb Państwa – Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi tymczasowo wydatkował na koszty opinii biegłych łącznie kwotę 2974 zł. Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. Sąd obciążył strony wskazaną kwotą celem pokrycia nieuiszczonych kosztów sądowych odpowiednio do wyniku sprawy.